

Föreningsväsenden

TOR:s årsmöte

Riksförbundet avhöll sitt årsmöte på Hotell Malmen i Stockholm lördagen den 18 oktober 1952. Alla distriktsföreningar utom en hade sänt ett eller flera ombud.

Till ordförande vid mötet utsågs dr Al Vanner.

Herr Vanner öppnade mötet och hälsade de närvarande välkomna samt vände sig särskilt till regeringsrådet H. Klackenbergs, som infunnit sig såsom representant för Finansdepartementet.

Styrelseberättelsen föredrogs och likaså revisionsberättelserna för förbundet och tidskriften. Förbundets styrelse beviljades ansvarsfrihet, vilken även omfattade förbundets kassör och tidskriftens ekonomiska di-

rektör. I samband härmed beslöts, att till kommande år styrelseberättelsen i god tid skulle intagas i förbundets tidskrift, varjämte distriktsföreningarna före årsmötet skulle tillställas en uppställning (i flera exemplar) över den ekonomiska förvaltningen.

Inför valet av styrelse förelågo avsägelse från dr Vanner, riksdagsmannen R. Anderberg och t. f. assessorn Sven Villner. Den nya styrelsen fick följande sammansättning:

Kamreraren Axel Bendrik, Söderhamn, ordförande, byråchefen Nils Källström, Stockholm, vice ordförande, taxeringsinspektören T. Lanner, Umeå, häradskrivaren Alfred Linderson, Karlshamn, och kronokamreraren E. Winnermark, Borås.

Gruppen från middagen

Gruppenbild från middagen

Till suppleanter i styrelsen utsågos:

Landsfogden A. Holmström, Karlstad, f. häradsskrivaren Gust. W. Rignell, Lindsberg, och hovrättssekreteraren Åke Sjögren, Göteborg.

Till revisorer valdes för förbundets räkenskaper häradsskrivaren Arfrans Lindholm, Falun, och taxeringsinspektören E. Lillieskiöld, Uppsala (suppleanter ingenjören Wilh. Watz, Odensala, och häradsskrivaren E. Blomgren, Stockholm) samt för tidskriftens räkenskaper herr Lindholm och förste byråsekreteraren Erik Eriksson, Stockholm (suppleanter herr Watz och förste byråsekreteraren I. Nilsson, Stockholm.)

Till förbundets hedersledamot valdes med acklamation herr Vanner.

Årsavgiften i förbundet fastställdes till 1 kr. 50 öre per medlem liksom för innevarande år.

Den viktigaste punkten på föredragningslistan var arvodesfrågan. Herr Vanner redogjorde för styrelsens åtgärder i denna sak och upp-

lyste, att företagna uppvaktningar ej lett till något positivt resultat.

Från ett flertal distriktsföreningar, bl. a. föreningen i Älvsborgs län, förelågo skrivelser, i vilka krävdes kraftigt förhöjda arvoden såväl för i år som för kommande år; eljest vore flertalet medlemmar i dessa föreningar beredda att ej vidare åtaga sig förnyade förordnanden.

Herr Winnermark underströk i ett anförande ytterligare innehållet i dessa skrivelser, särskilt den ifrån Älvsborgs län. Enligt vad herr Winnermark hade sig bekant, hade redan ett tidigare år utbetalts retroaktiv ersättning inom ett län, varför det redan funnes prejudikat på retroaktiv utbetalning. Herr Winnermark förmenade, att Finansdepartementet — inför den allmänna tendensen till avsägelser — skulle finna lämpligt företaga en höjning av arvodena, eftersom det låge i departementets intresse, att det funnes goda och erfarna taxeringsmän.

Regeringsrådet Klackenbergs redogjorde därefter för departementets

Fr. v.: nämndeman M. Henningsson, 1. byråsekr. E. Ericsson, fd byråchef N. Källström, fd häradsskrivare G. Rignell, fd landskamrer C. Brandel, häradsskrivare S. Håggbom och kammarskrivare G. Råås.

syn på arvodesfrågan och yttrade därvid bl. a. följande:

Det hade i diskussionen gjorts gällande, att taxeringsarvodena ej utgjorde skälig kompensation för penningvärdesförsämringen och levnadskostnadernas stegring. Emellertid visade en jämförelse med 1939 som basår och med hänsyn tagen till stegringen i arbetsvolymen, att arvodena år 1950 stigit med 73 %, medan prisindex motsvarande tid stigit med blott 54 %, varför kompensation för levnadskostnadsstegringen gott och väl föreläge. Även för år 1952 vore kompensationen med en sådan beräkningsgrund tillräcklig, ehuru ej så hög som år 1950. — Vad särskilt anginge Stockholms län hade en jämförelse gjorts mellan 1939 och 1951 års å-prislistor. Efter vissa justeringar med hänsyn till bl. a. bortfall av skogsaccistaxeringen och inrättandet av särskilda taxeringsnämnder och taxeringskonsulenter komme man till att arvodena gått upp med i runt tal 100 %. — Dessa

jämförelser vore dock ej av central betydelse. Det vore här fråga om bi-syssla. Talaren ville ej hålla med om att arvodet härför skulle regleras om efter samma grunder som exempelvis lönerna vid 1947 års uppräknig. Den verkliga dyrtidskompensationen hade ju vederbörande erhållit i sina huvudsysselsättningar, såsom tjänstemän, jordbrukare o. d. Det hade emellertid blivit en relativt kraftig uppräknig av arvodena år 1951. Med hänsyn till vad som uttalats i anslagsäskandena till 1952 års riksdag och som godkänts av riksdagen, skulle arvodena höjas endast vid en mera betydande förskjutning uppåt i levnadskostnaderna. Någon sådan mera påtaglig förskjutning hade dock ej ägt rum. Att i vissa fall arvodena gått ned vore beklagligt men torde i de flesta fall ha berott på bortfall genom fastighetstaxeringen. Det kunde naturligtvis råda delade meningar om arvodenas skälighet, men de grunder som uppdragits i statsverkspropositionen hade följts. Det vore

Fr. v.: Kronokassör C. E. Svensson, riksdagsman Rudolf Anderberg, kantor A. V. Fröberg, assessor Sven Villner och rådman Stig Furster.

att göra avtalsrörelsen bitter att hävda att departementet ej hade förståelse för taxeringsmännens arbete. Vid bedömning av statens olika utgifter vore det emellertid så att det ej räckte med att en viss utgift i och för sig vore önskvärd och välförtjänt; sista kriteriet vore, om majoriteten ville avstå mera medel till ändamålet ifråga.

Herr Vanner framförde därefter sitt tack till regeringsrådet Klackenbergs för dennes anförande.

I den därpå följande diskussionen yttrade sig en mängd talare och vände sig därvid även emot vad regeringsrådet Klackenberg anförde. Det framhölls bl. a. att den uppnådda timersättningen för arbetet, som dessutom oftast utfördes å s. k. obehärlig arbetstid, vore osedvanligt låg, att de olika skatteskalorna nu och år 1939 gjorde, att man ej utan vidare kunde jämföra nettoförtjänsten av taxeringsarbetet vid dessa olika tidpunkter, att anlitande av biträdeshjälp ofta droge med sig en kostnad

av 5—6 kr. per timme, att förhandsbesked å minimiersättning borde erhållas, att länsstyrelserna borde kontaktas för ernående av enhetliga grunder vid anslagsäskandena, att arbetet vore synnerligen påfrestande och förenat med konflikter med allmänheten och med eftersättande av familjeliv och hälsa m. m.

Herr Lanner framhöll särskilt, att, om man istället för år 1939 valde ett år i slutet av 1920-talet som basår, så skulle ett helt annat resultat framkomma, eftersom arvoden vid tiden för år 1939 vore särskilt låga.

Häradsskrivaren Olof Blomberg i Norrköping berörde fastighetstaxeringsarvodena och framhöll, att landsorten syntes missgynnad i förhållande till Stockholm.

Sedan diskussionen avslutats, beslöt att den nya styrelsen vid uppvaktning hos finansministern skulle kräva en avsevärd förbättring av taxeringsarvodena såväl retroaktivt för i år som för kommande år. Därvid detta krav ej bleve tillgodosett, vore

Fr. vänster: Bevillningsutskottets ordf. Adolv Olsson, riksskattenämndens ordf., gen.-dir. Rolf Dahlgren, TOR:s ordf., kamrer Axel Bendrik, häradskrivare Oscar Lewrö och red. A. Vanner. Framför Adolv Olsson sitter ing. W. Watz.

det stora flertalet medlemmar i distriktsföreningarna beredda att ej åtaga sig förnyat uppdrag.

Det uttalades även, att förhandsbesked om arvodenas storlek i möjligaste mån skulle begäras, eventuellt i samband med justering av å-prislistan. Likaså skulle länsföreningarna kontakta länsstyrelserna, så att enhetliga anslagsäskanden såvitt möjligt framställdes.

Styrelsens förslag om uppbörd av medlemsavgifterna genom tidskriftens försorg godkändes.

Efter sammanträdet intogs en enkel middag. Förutvarande ordföran-

den herr Vanner och övriga avgående styrelseledamöter samt avgående kassaförvaltaren kamreren Leif Brunes avtackades för det arbete de nedlagt till förbundets fromma. Jur. kand. Dag Helmers höll ett livligt uppskattat föredrag över ämnet "Beskattning av ackumulerad inkomst".

Intresset för förbundets verksamhet är stort. Sålunda bevistades mötesförhandlingarna av bevillningsutskottets ordförande riksdagsmannen Adolv Olsson, riksskattenämndens ordförande generaldirektören Rolf Dahlgren och chefen för finansdepartementets rättsavdelning Frank Öhman.